

Po stránce meritorní pokládají st-lé za naprosto nepřipustné, aby z celkového upravovacího plánu byl vyňat jen jeden úsek, t. j. silnice českobrodská, a aby byl řešen nehledíc na přilehlé soukromé pozemky.

Tomuto právnímu hledisku st-lů není však možno přisvědčiti. Nss vyslovil již v nál. Boh. A 6563/27 zásadní právní názor, při němž setrvává i v nynějším sporu, že přehledný a zastavovací plán podle zák. č. 88/1920 Sb. může býti sdělán také pro jednotlivý dílec celkového území, předpokládajíc, že regulativní obsah tohoto dílčího plánu má relevanci pro vytvoření organického městského celku. Je-li tomu tak v konkrétním případě, jest otázkou skutkovou. Že by uvedeného předpokladu pro sdělení sporného přehledného plánu nebylo, stížnost ne tvrdí a ani právem tvrditi by nemohla, uváží-li se, že tento plán jest vlastně doplňkem již dříve projednaných komunikačních úprav na severní straně českobrodské silnice v jednotlivých úsecích, na něž se vztahují rozhodnutí zsv-u a min. prací, jež v nař. rozhodnutí jsou citována, takže jest organickou součástí celkové úpravy jedné z důležitých komunikačních tepen Velké Prahy.

Stížnost namítá konečně také, že nař. rozhodnutí porušuje hrubě po každé stránce hospodářskou zásadu, a uvádí, že by bylo nejspřavedlivější a nejhospodárnější, kdyby silnice od své osy byla rozšířena na obě strany po 15 m, po severní straně pak byla vedena na ohradní zeď obecního hřbitova, a kdyby odkopávkou získanou z pozemků č. kat. 176, 177, 149, 151 a 152 se navezly pozemky č. kat. 144/1, 144/2 a 144/3, jakož i že měla by býti zachována fronta levé strany domů čp. 69, 6, 3 a 10, čímž celá úprava stala by se lacinější a mohla by se dříve uskutečniti. Touto námitkou, tak jak je formulována, nevytýkají však st-lé žádné nezákonné poškození svého subj. práva s hlediska § 1 zák. č. 88/20 Sb., jemuž jedině nss jest povolán poskytnouti ochrany. Z jeho revisní kognice jest však vyloučeno, přezkoumávati vhodnost, účelnost neb úspornost úpravy komunikace, obsažené v přehledném regulačním a zastavovacím plánu, jak se toho stížnost touto námitkou domáhá.

Č. 11.636.

Pojištění pensijní: * Pobírání invalidního důchodu podle zákona o požitcích válečných poškozců č. 142/1920 Sb. nevyjímá z pensijního pojištění podle § 2 bodu 7 vl. nař. č. 16/1923 Sb.

(Nález ze dne 3. ledna 1935 č. 23.432/34.)

V ě c: Dr. Julius K. a Josef Š. ve V. proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 3. prosince 1930 vyslovila Úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě, že Josef Š. v zaměstnání u advokáta Dra Julia K. podle zák. č. 89/20 resp. vl. nař. č. 16/1923 a zák. č. 26/29 Sb. podléhal v době od 1. listopadu 1927 do 31. prosince 1928 a od 1. ledna 1929 nadále pensijnímu pojištění, a předepsala pojistné

za dobu od 1. listopadu 1927 do 30. listopadu 1930 2.610 Kč, od 1. prosince 1930 pak měsíční premie po 66 Kč.

Odvolání, vytýkající, že Š. podle § 2 bodu 7 zák. č. 89/1920 resp. vl. nař. č. 16/23 Sb. pensijnímu pojištění nepodléhá, ježto jest válečným invalidou a požívá invalidní důchod, bylo zamítnuto rozhodnutím zem. úřadu v Bratislavě z 20. června 1931 z těchto důvodů: »Josef Š. podléhá v nynějším svém zaměstnání povinnému pensijnímu pojištění bez ohledu na to, že již požívá invalidní důchod válečný, neboť podle ustanovení § 2 bodu 8 pens. zák. jsou z pojistné povinnosti vyňaty jen ty osoby, které požívají starobního důchodu podle § 20 odst. 1 zák. č. 26/29 Sb.«

Další odvolání, týkající se jen období od 1. listopadu 1927 do 31. prosince 1928, bylo zamítnuto nař. rozhodnutím z důvodů první stolice, k nimž dodáno toto: »Námitka odvolatelů, že Josef Š. jakožto válečný poškozenec požívající invalidního důchodu pojistné povinnosti pensijní před 1. lednem 1929 nepodléhal, jest právně bezdůvodná, ježto podle ustanovení vl. nař. č. 16/1923 Sb. (§ 2 odst. 1 č. 7) jsou vyňati z pojistné povinnosti pensijní pouze osoby, požívající invalidního důchodu podle zák. o pensijním pojištění, nikoli však osoby, požívající starobní zaopatření nebo důchodu jiného.«

O stížnosti uvážil nss:

Předmětem sporu jest otázka, zda Josef Š. v době od 1. listopadu 1927 do 31. prosince 1928 podléhal pensijnímu pojištění a zda za něho byly za tuto dobu právem předepsány pensijní příspěvky, neboť vzhledem k petitu odvolání jen o tom rozhodovalo min. soc. péče a také stížnost formuluje námitky jen stran tohoto období.

Stížnost opírá své tvrzení, že jmenovaný pensijnímu pojištění nepodléhal, o ustanovení § 2 odst. 1 bodu 7 vl. nař. č. 16/1923 Sb., které praví, že z pojistné povinnosti jsou vyňaty osoby, požívající invalidního důchodu podle zák. o pensijním pojištění z 21. prosince 1921 č. 484 Sb., i když jsou zaměstnány v povolání o sobě podrobeném pojistné povinnosti. Stížnost dovozuje, že Josef Š. jest takovou osobou, protože požívá invalidní důchod; jako důkaz předkládá pak výměr zem. úřadu pro péči o válečné poškozence pro Slov. v Bratislavě z 22. července 1922, jímž byl Josefu Š. podle zák. č. 142/1920 Sb. přiznán od 1. května 1920 invalidní důchod ročních 540 Kč s 50%ní drahotní přírážkou.

Námitka tato odporuje jasnému znění cit. § 2 odst. 1 bodu 7. Předpis tento nevylučuje z pensijní povinnosti osoby, které požívají invalidního důchodu jakéhokoliv druhu, nýbrž jen ty osoby, které požívají invalidního důchodu podle zák. o pensijním pojištění z 21. prosince 1921 č. 484 Sb. Označuje tedy zákon speciální invalidní důchod, jehož pobírání vyjímá z pensijní povinnosti, z čehož plyne, že pobírání jiného invalidního důchodu než tam jmenovaného, tedy i invalidního důchodu podle zák. o válečných poškozencích č. 142/20 Sb., tento účinek nemá.

Č. 11.637.

Pojištění nemocenské: * Ministerstvo sociální péče není oprávněno z moci dozorcí zrušiti výrok rozhodčího soudu, zřízeného